

Markéta Horáková, Člověk v umění

Posudek diplomové práce

Již název předložené práce zdá se varovat: téma "Člověk v umění" jako téma diplomového úkolu zní velmi nekonkrétně. Teprve podtitul *Obráz člověka v druhé polovině 20. století* dovoluje získat určitou představu o skutečné orientaci zájmu diplomantky. Záhy zjistíme, že se v takto široce definované problematice omezuje pouze na tři okruhy: 1/ tzv. pop-kulturu; 2/ snad z ní plynoucí, nebo jí ovlivněný pop-art; 3/ "kulturu" komiksu. Tomuto jistě záhodnému zúžení zájmu však chybí potřebné zdůvodnění. Nemuselo by být ani obsaženo v teoretické části práce samé ("zdůvodnění" v úvodu, str. 7, považuji za naprosto nedostačující), stačilo by jen více precisovat podtitul, případně anotaci.

Podobnou nedostatečností, vyplývající z neukotvenosti základních pojmů, trpí pak teoretická část práce. Členění do odrážených odstavců, umožňujících jen letmé postřehy, nedovoluje dát prostor celistvému vhledu do probíraného tématu. Jakkoli jsem si vědom, že složitá a venkoncem vskutku "roztříštěná" tematika pop-kultury scelující náhled, natož v rámci tematicky omezeného diplomového úkolu, patrně fakticky neumožňuje, jeví se mi zde užitý přístup jako klouzání po povrchu bez závažnějšího přínosu.

Dosti schematicky je před vlastními kapitolami o "popu" zařazena kapitola o Duchampovi, kde čtenář zvolený mozaikovitý přístup ještě chápe - neboť o Duchampovi již bylo napsáno tolik, že se téměř ztrácí možnost vyslovit něco nového. Avšak následující druhá kapitola o fotografii se omezuje na vágnost konstatování její *reprodukovatelnosti* a zcela pomíjí jiné aspekty včetně formativního významu pro samotné výtvarné vyjádření již od 60. let 19. století. Navíc, úvodní zmínka o kopistickém reprodukování uměleckých děl (str. 13) je zavádějící a nemá s daným tématem nic společného.

Stejně povrchně jsou pojednány pak především kapitoly uvozující kulturní atmosféru dané doby, ať již jsou to 50. a 60. léta v USA a Evropě nebo odkazy k situaci v Čechách (str. 59). Zde pak zejména věta "Jestliže byl v Americe malován hamburger a v Anglii krabice od čaje, v Čechách by byly na obrazech karbanátky a místo coca-coly by tam byly láhve od arokoly" (l. c.) působí svou nechtěnou komikou. Kapitola o hudebních stars (str. 18n.) též pospíší nesložitou cestou od Haleyho k Presleymu, k The Beatles, Velvetům, Hendrixovi a Janis Joplin, Morrisonovi, aby skončila u drobné zmínky o The Clash a Sex Pistols, a nebere vůbec v úvahu, že kontext 50. let, zde jen letmo zmíněný s ohledem na konzumaci drog, vyrůstal ještě z modernistického jazzu Charlieho Parkera, Milese Davise a Johna Coltrana.

V kapitolách o pop-artu a/versus komiksu se tak nedostává metodické základny pro uchopení tématu (super)hrdiny, jež jsem považoval přinejmenším pro část práce za klíčové. Táž metodická nedostatečnost se pak projeví i v připojených rozhovorech s tvůrci.

Již vícekrát zmíněná roztříštěnost a koncepční nedostatečnost poznamená i vyznění praktické a didaktické části diplomové práce. Též seznam literatury čítající (bez periodik a internetových odkazů) pouhou jednu stranu mi pro diplomovou práci připadá neuspokojivý.

Naproti tomu, velmi kvalitní je grafická a obrazová úprava práce.

Přes tyto své výhrady práci doporučuji k obhajobě.

Návrh klasifikace: **dobře**

Mgr. Jakub Synécký

Dne 2. ledna 2008